708/04

Den 11. oktober 2004 blev i sag nr. 62.971:

xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i PFA Pension, klager ved sin repræsentant Maskinmestrenes Forening over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Den 14/1 2003 modtog selskabet klagerens anmeldelse samt begyndelsesattest, hvoraf det bl.a. fremgår, at han, i forbindelse med sit arbejde, den 17/9 1999 gled og derved pådrog sig et brud på rygsøjlen.

Selskabet indhentede efterfølgende helbredsoplysninger fra Arbejdsskadestyrelsen, hvoraf det bl.a. fremgår, at klageren i november 1999 ved røntgenundersøgelse har fået påvist en kompressionsfraktur af 1. lændehvirvel.

I skrivelse af 11/3 2003 til klageren afviste selskabet at yde forsikringsdækning, idet selskabet var af den opfattelse, at klageren allerede i 1999 havde været bekendt med skaden, hvorfor et eventuelt krav mod selskabet var forældet.

Den 20/3 2003 modtog selskabet en skrivelse fra overlæge E.M.J., der oplyste, at klageren først i november 2001 ved konsultation ved ham, var blevet gjort opmærksom på, at der var tale om en fraktur på 1. lændehvirvel. Af den i forbindelse med konsultationen udarbejdet erklæring af 13/12 2001 fremgår bl.a.:

> "**Konklusion:** Det drejer sig om en 52-årig maskinmester, som ikke tidligere har haft ondt i ryggen og som efter en arbejdsskade for 2 år siden udvikler kroniske rygsmerter, som viser sig at være følger efter en uerkendt kompressionsfraktur af 1. lændehvirvel."

I skrivelse modtaget af selskabet den 22/8 2003 har læge O.I.J. bekræftet, at klageren den 26/11 1999 var blevet orienteret om, at der var tale om et brud på lændehvirvlen.

Selskabet har i skrivelse af 9/9 2003 til klageren bl.a. anført:

> "Da din læge fastholder at du allerede i november 1999 var blevet gjort bekendt med at der var et brud på lændehvirvlen beklager vi at måtte meddele, at vi må fastholde vores brev af 11. marts 2003, idet vi fortsat mener at sagen er forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29."

Af klageskrivelsen fremgår bl.a.:

> "Det er MMFs opfattelse, at CM [klageren] først den 27. november 2001 i forbindelse med konsultation hos Overlæge dr.med. E.M.J. blev bekendt med kompressionsbruddet på 1. lændehvirvel. Anmeldelsen til PFA den 14. januar 2003 er derfor indgivet rettidigt.
>
> At CM ikke blev bekendt med kompressionsbruddet tidligere underbygges også af, at lægeerklæringen fra O.I.J. den 21. februar 2000 som i pkt. 3 på spørgsmålet om '*hvilke ved skaden/sygdommen forårsagede læsioner og sygelige tilstande fandtes hos den skadelidte, da han/hun kom under deres behandling?*' ikke på nogen måde omtaler en fraktur i ryggen.
>
> Havde OIJ været tilstrækkelig opmærksom på frakturen må man forvente, at frakturen var blevet omtalt i lægeerklæringen under bare et af punkterne.
>
> Når dette ikke er tilfældet må det også antages, at CM ikke blev informeret om frakturen af OIJ. Det kan undre, at frakturen i ryggen ikke omtales i lægeerklæringen,

når OIJ den 24. november 1999 selv havde foranstaltet en røntgenundersøgelse, der viste en kompressionsfraktur af 1. lændehvirvel.

Det skal endvidere bemærkes, at i lægeerklæringen angiver OIJ endvidere under pkt. 6.c., at OIJ ikke anser skaden for blivende. Sammenholdt med det forhold at samme skade den 18. marts 2003 udløser en afgørelse om godtgørelse for varigt mén fra ASK, synes det tvivlsomt, om OIJ har været tilstrækkelig opmærksom på røntgenundersøgelsen. Derfor må det stærkt betvivles, at OIJ overhovedet har omtalt frakturen for CM.

Det er muligt, at det fremgår af OIJs journal, at CM fik svar på røntgen den 26. november. Hertil skal det bemærkes, at med CMs baggrund som maskinmester kan det ikke forventes, at alene udleveringen af kopi af røntgenundersøgelsen har betydet, at CM blev bekendt med frakturen. På baggrund af de lægelige informationer fra OIJ fik CM forståelsen af at der tale om en skade som ville bedres i løbet af noget tid, hvorfor han ikke fandt grund til at anmelde skaden til PFA. På baggrund af vedvarende smerter i ryggen valgte CM at gå i behandling hos Overlæge dr.med. E.M.J.

Da CM bliver bekendt med kompressionsbruddet 27. november 2001, anmodede han den 25. februar 2002 ASK om at genoptage sagen. ASK anerkendte den 9. september 2002 skaden som en arbejdsskade. Den 14. januar 2003 anmeldte CM skaden til PFA og 18. marts faldt ASK endelige afgørelse vedrørende méngrad og udmåling af godtgørelse.

På baggrund af speciallægeerklæringen fra EMJ vurderede ASK at méngraden som følge af skade er på 10%, hvilket betød, at CM blev udbetalt en godtgørelse på 44.500."

Selskabet fastholder, at klagerens krav er forældet.

Nævnet udtaler:
Afgørende for, om kravet er forældet i henhold til den 2 årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, er, om klageren havde kundskab om sit krav.

Efter nævnets opfattelse havde klageren senest i februar 2000 kundskab om sit krav mod selskabet, idet han på dette tidspunkt stadig kunne konstatere følger efter ulykken den 17/11 1999, jf. lægeerklæring af 21/2 2000. Kravet er herefter forældet ved udgangen af 2002. Da kravet først er gjort gældende efter dette tidspunkt, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann